

Μόνο αν τους αφήσουμε!

Η άνοδος της Χρυσής Αυγής και η επανεμφάνιση του φασιστικού κινδύνου

Της Χριστίνας Ζιάκα

1. Εισαγωγή

Μια μετά την άλλη οι δημοσκοπήσεις από την αρχή του 2012 πιστοποιούσαν την ανοδική τάση των ποσοστών της Χρυσής Αυγής (Χ.Α.). Και οι περισσότερες προέβλεπαν πως θα σπάσει το φράγμα του 3% και θα μπει στην επόμενη βουλή.¹

Στις ίδιες δημοσκοπήσεις διαπιστώθηκε πως η Χ.Α. απέκτησε τον «αέρα» της εισόδου στην Βουλή σε εξαιρετικά σύντομο χρόνο. Όταν αυτό δεν το κατάφεραν πολιτικά κόμματα με πολύ πιο γνωστές ηγεσίες, όπως η ΔΗ.ΣΥ. της Ντ. Μπακογιάννη ή η «Κοινωνική Συμφωνία» της Λ.Κατσέλη. Ενώ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απείχε πολύ, παρόλο που στις Αυτοδιοικητικές εκλογές του 2010 είχε καλύτερη βάση εκκίνησης (100 χιλ. ψήφους ή 2% πανελλαδικά).

Τι κρύβεται πίσω απ' αυτή την εξέλιξη και ποια ακριβώς είναι η σημασία της για το κίνημα, την κοινωνία και την Αριστερά;

Κομμάτια του κινήματος και της κοινωνίας που γνωρίζουν το Ναζιστικό χαρακτήρα και το μαύρο παρελθόν της Χ.Α., σοκάρονται στο άκουσμα πως είναι πιθανό να μπουν τελικά στην βουλή. Στην πραγματικότητα όμως όσοι ψηφίσουν την Χ.Α. δεν είναι -ακόμα- υποστηρικτές του Ναζισμού. Από την ψήφο διαμαρτυρίας μέχρι τη συνειδητή αποδοχή του Ναζισμού, υπάρχει μια μεγάλη πολιτική απόσταση να διανυθεί.

2. Η κρίση του ΛΑΟΣ ωφέλησε την Χ.Α.

Η υπερψήφιση του πρώτου Μνημονίου από το ΛΑΟΣ και η συμμετοχή του στην συγκυβέρνηση Παπαδήμου, το τοποθέτησε για τα καλά στο στρατόπεδο των σύμμαχων δυνάμεων της Τρόικας, στο Μνημονιακό στρατόπεδο. Σαν αποτέλεσμα απελευθερώθηκαν δυνάμεις που στράφηκαν προς τη Χ.Α. σαν διαμαρτυρία για την:

«προδοσία και την γελοιότητα όλων αυτών που καπηλεύτηκαν τον εθνικισμό και τον πατριωτισμό του απλού λαού».²

Πιο παραδοσιακά ακροδεξιά ρεύματα της ελληνικής κοινωνίας που είχαν «στεγαστεί» για ένα

διάστημα στο ΛΑΟΣ -ή και στη Ν.Δ.- κινήθηκαν προς την Χ.Α. θεωρώντας την ως πιο αυθεντική και συνεπή εκδοχή του ελληνικού εθνικισμού και της Ακροδεξιάς.

Την ίδια ώρα η ιστορική κρίση του καπιταλισμού γεννάει έναν Αρμαγεδώνα, οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό. Οι δυνάμεις-σωματοφύλακες του συστήματος που επιβάλλουν τις πολιτικές του κεφαλαίου και των τραπεζιτών, σαρώνονται κυριολεκτικά από την αγανάκτηση και την εκδικητική επιθυμία της κοινωνίας. Κι ένα τεράστιο πολιτικό κενό δημιουργείται που επιχειρείται να καλυφθεί ένθεν και ένθεν, και από τα αριστερά και από τα δεξιά.

Το γεγονός πως μέχρι πολύ πρόσφατα η Χ.Α. ήταν η μόνη δύναμη στα δεξιά του πολιτικού φάσματος ενάντια στο Μνημόνιο -μετά και από την πτώση του τελευταίου φύλλου συκής της ΝΔ- της πρόσφερε σαφή πλεονεκτήματα. Αυτή την κατάσταση προσπάθησε να αντιστρέψει ο Γ. Καρατζαφέρης με την αποχώρηση από την συγκυβέρνηση Παπαδήμου. Αλλά ήταν πια αργά για το ΛΑΟΣ.

3. Κολυμπώντας με το ρεύμα

Α. Ενάντια στο Μνημόνιο

Μια από τις διαχωριστικές γραμμές που αναπτύσσονται τα τελευταία χρόνια στην ελληνική κοινωνία είναι το «υπέρ» ή «κατά» του Μνημονίου. Εκ πρώτης όψεως η αντίθεση στο Μνημόνιο μοιάζει συνυφασμένη με την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

Καταρχήν λοιπόν η στροφή της Χ.Α. στην αντι-μνημονιακή ρητορεία δημιουργεί μια αίσθηση φιλο-λαϊκότητας. Αλλά πρόκειται για το ίδιο «αδειανό πουκάμισο» που φορούσε κι ο Σαμαράς μέχρι την προηγούμενη χρονιά. Με τη μόνη διαφορά πως η Ν.Δ. απαλλάχθηκε γρήγορα απ' αυτό, γιατί ως το κύριο μαζικό, κυβερνητικό κόμμα της αστικής τάξης - σ' αυτή την φάση τουλάχιστον - πρέπει να εφαρμόζει απαρέγκλιτα τις στρατηγικές επιλογές του ελληνικού κεφαλαίου στη διασύνδεσή του με το ευρωπαϊκό κεφάλαιο.

Η Χ.Α. υιοθέτησε την αντι-μνημονιακή ρητορεία κατανοώντας ότι:

- α. Αν η Αριστερά μονοπωλούσε το αντι-μνημονιακό στρατόπεδο θα αποκτούσε ένα συντριπτικό προβάδισμα (πράγμα που επιβεβαιώνεται από τις δημοσκοπήσεις).
- β. Πως η προσχώρηση του Α. Σαμαρά και του Γ. Καρατζαφέρη στους Μνημονιακούς θα δημιουργούσε ευκαιρίες για την ίδια την Χ.Α.

Σε τελευταία ανάλυση η καταγγελία της καταστροφής που προκάλεσαν τα Μνημόνια και η Τρόικα, κολυμπάει δίπλα-δίπλα με το μαζικότερο ρεύμα που αναπτύσσεται μέσα στην Ελληνική κοινωνία. Στην βάση αυτής της επιλογής η Χ.Α. απέκτησε τη δυνατότητα να πατήσει το πόδι της εκεί που δεν είχε τολμήσει μέχρι σήμερα....

Παραθέτουμε από το σάιτ τους:

*«Το βάρος της δράσης μας έπεσε στις λεγόμενες λαϊκές συνοικίες, στους φτωχούς, υπερήφανους και αξιοπρεπείς Έλληνες του μόχθου. Εκεί έγιναν κυριολεκτικά θαύματα. Οι πιο μάχιμοι πυρήνες του Κινήματός μας δρουν αυτή τη στιγμή σε άλλοτε “κόκκινες συνοικίες” όπως η Νίκαια, το Πέραμα, η Καισαριανή».*³

Μέσα στο Φλεβάρη του 2012 έκαναν ένα βήμα παραπάνω. Επισκέφτηκαν τους απεργούς της Ελληνικής Χαλυουργίας στον Ασπρόπυργο -η ηγεσία του σωματείου ελέγχεται από το ΠΑΜΕ/ΚΚΕ- για να παραδώσουν τρόφιμα και να δηλώσουν την... αλληλεγγύη τους. Τους δόθηκε μάλιστα το μικρόφωνο να χαιρετίσουν τους απεργούς, ενώ ο πρόεδρος του σωματείου, Γ. Σιφονιός, μέλος του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ, θεώρησε την παρουσία τους ως απόδειξη πως

*«όλη η Ελλάδα είναι με τους Χαλυουργούς».*⁴

Είναι τραγικό εκπρόσωποι της πολιτικής και συνδικαλιστικής Αριστεράς να μην αφυπνίζουν τους εργαζόμενους, τη νεολαία, την κοινωνία για την άνοδο των φασιστών και αντίθετα να τους δίνουν

ελεύθερο βήμα μέσα στους εργασιακούς χώρους!

Όσο όμως κι αν προσπαθούν να μεγεθύνουν τον συμβολισμό της επίσκεψής τους στην Ελληνική Χαλυβουργία, ή να υπερβάλουν την παρέμβασή τους σε εργατικούς χώρους η αλήθεια είναι πως η Χ.Α. δεν βρήκε - ακόμα τουλάχιστον - πέρασμα προς την εργατική τάξη, μέσα στους χώρους εργασίας ή στις συνδικαλιστικές οργανώσεις της.

Ακόμα και σήμερα η οργανωμένη παρέμβαση της Χ.Α. σε εργατικούς αγώνες είναι σχεδόν ανύπαρκτη, η παρουσία της σε εργατικές καταλήψεις μηδενική, στις γενικές απεργίες είναι άφαντοι, σπάνιες είναι οι προκηρύξεις τους που αφορούν εργατικούς αγώνες και τέλος δεν έχουν συμμετάσχει στις εκλογές οποιουδήποτε σωματείου - είτε του δημοσίου είτε του ιδιωτικού τομέα. Το μοναδικό σωματείο στο οποίο εκπροσωπείται στις εκλογές και στο Δ.Σ. ακροδεξιά συνδικαλιστική παράταξη παραμένει - δυστυχώς - η ΕΘΕΛ με τον «Σύνδεσμο Οδηγών», ο οποίος όμως δεν καθοδηγείται άμεσα από την Χ.Α. (παρότι κάποιος από τους επικεφαλής του έχουν επαφές μ' αυτήν και δηλώνουν ανοιχτά Ναζιστές και θαυμαστές του Χίτλερ).

Β. Ενάντια στους φθαρμένους αστικούς θεσμούς

Η χωρίς τέλος επίθεση που δέχονται οι εργαζόμενοι και η κοινωνία για πάνω από δύο χρόνια τώρα, γεννά θυμό και απογοήτευση που συνεχώς βαθιάνουν. Με αυτή τη νέα συνείδηση επιδιώκει να «κουμπώσει» η δημαγωγία της Χ.Α. μέσα από τα κεντρικά της συνθήματα: «Χ.Α. εναντίον όλων», «Χ.Α. για να ξεβρομίσει ο τόπος», «η Ελλάδα στους Έλληνες» κ.λ.π.

Πιο συγκεκριμένα, στο σάιτ τους «τσουβαλιάζουν» όλα τα κόμματα κι όλους τους πολιτικούς, και του αστικού αλλά και του εργατικού στρατοπέδου, για να αναδείξουν τους εαυτούς τους ως τους μόνους «σωτήρες».

*«Το θολό μεταπολιτευτικό τοπίο ξεδιάλυσε για εκατοντάδες χιλιάδες συμπατριώτες μας. Πολύς κόσμος κατάλαβε πλέον πως τα κόμματα και οι πολιτικοί ολόκληρου του κοινοβουλευτικού τόξου είναι η μεγάλη πληγή της Πατρίδας».*⁵

Αλλά δεν έμειναν σε αυτό... Η χαρά τους για τις δημοσκοπικές τους επιδόσεις ήταν τόση που ξέχασαν τα προσχήματα και προχώρησαν παραπέρα.

«...Η λύση του προβλήματος της ελληνικής αλλά και συνολικά της ευρωπαϊκής οικονομίας είναι απλή...

»Το οικονομικό πρόβλημα της Ευρώπης δεν είναι οικονομικό αλλά πολιτικό. Η ασθένεια της Ευρώπης είναι ακριβώς αυτή που προβάλλεται ως θεραπεία της και ονομάζεται δημοκρατία... (σ.σ. οι υπογραμμίσεις δικές μας)

*»“...Θέλουμε να κυβερνήσουμε την Ιταλία. Μας ερωτούν. Με ποιο πρόγραμμα; Απαντώ. Δεν είναι τα προγράμματα που λείπουν αλλά οι άνθρωποι με βούληση να τα εφαρμόσουν”. Η περίφημη αυτή ρήση του Μουσολίνι που παρέλαβε μια κατακερματισμένη και πτωχευμένη χώρα και την κατέστησε κραταιά δύναμη είναι σήμερα περισσότερο επίκαιρη παρά ποτέ. Η δύναμη είναι πάντοτε το γινόμενο μιας κρίσιμης μάζας ανθρώπων επί την ισχυρή βούληση του φορέα τους. Η Χρυσή Αυγή διαθέτει μια γιγάντια βούληση. Σύντομα θα διαθέτει και την κρίσιμη μάζα των ανθρώπων. Και τότε θα σαρώσει σαν δυνατός βοριάς το σαπροφυτικό πολιτικό κατεστημένο της δημοκρατικής κλεπτοκρατικής ολιγαρχίας».*⁶

Ας σημειώσουμε τα λόγια τους: «το πρόβλημα δεν είναι οικονομικό»! Η Χ.Α., δηλαδή, δεν σκοπεύει να πειράξει τα θεμέλια του συστήματος!! Για την Χ.Α. ο καπιταλισμός δουλεύει - μια χαρά!

Αυτό που «δεν δουλεύει», αυτό που πρέπει να καταργηθεί, είναι η αστική δημοκρατία, δηλ. η σημερινή μορφή διακυβέρνησης του καπιταλισμού! Και στην θέση της προτείνει τον φασισμό του μεσοπολέμου, το Ιταλικό μοντέλο του Μουσολίνι!

Προφανώς, η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία στις μέρες της χειρότερης κρίσης του

καπιταλισμού απαλλάσσεται από τα φτιασιδώματά της και παίρνει την καθαρή μορφή της δικτατορίας των τραπεζών, των μη εκλεγμένων κυβερνήσεων τεχνοκρατών, του περιορισμού των δημοκρατικών δικαιωμάτων και της ενίσχυσης της κρατικής καταστολής. Η απάντηση σ' αυτό όμως δεν είναι ο ανοικτός φασισμός!

Η απάντηση είναι η δημοκρατία των «από κάτω», ένα διαφορετικό οικονομικό και κοινωνικό μοντέλο, ώστε η οικονομία να λειτουργεί για τις ανάγκες της κοινωνίας κι όχι για τα κέρδη μιας απειροελάχιστης μειοψηφίας τραπεζιτών, εφοπλιστών και βιομηχάνων. Η απάντηση είναι η εργατική δημοκρατία, με επιτροπές εκλεγμένων και ανακλητών αντιπροσώπων σε κάθε εργασιακό χώρο, στις γειτονιές και παντού, με πλήρη ελευθερία έκφρασης και πολυκομματισμό, με σεβασμό όλων των ειδών των μειονοτήτων, με την κατάργηση όλων των αστικών προνομίων και με τους εκλεγμένους αντιπροσώπους να αμείβονται όλοι με τον μισθό του μέσου εργαζόμενου.

Στην πραγματικότητα, στο τέλος αυτού του δρόμου, της μεγάλης κρίσης που διαλύει σήμερα κοινωνίες ολόκληρες κι όχι μόνο την ελληνική, αυτοί που θα αναμετρηθούν θα είναι από τη μια οι φασιστικές ή φασιστοειδείς ιδέες και μέθοδοι, κι από την άλλη οι εργαζόμενοι στην πάλη τους για μια κοινωνία στην υπηρεσία των αναγκών τους, μια κοινωνία σοσιαλιστική, με την πραγματική έννοια του όρου κι όχι αυτή των δικτατορικών σταλινικών καθεστώτων της πρώην ΕΣΣΔ ή της Ανατολικής Ευρώπης ή των Σοσια-ληστών του ΠΑΣΟΚ.

Γ. Για τη ρήξη και την ανατροπή...

Η Χ.Α. προσπαθεί να πείσει -ιδιαίτερα απευθυνόμενη σε νέους ανθρώπους- πως είναι μια δύναμη ανατρεπτική, ριζοσπαστική, ακόμα και «αντικαπιταλιστική»...

Γράφουν στο σάιτ τους:

*«Μέσα σε συνθήκες εκκολλαπτόμενης κοινωνικής αναταραχής, φάνηκε αυτό που φωνάζουμε εδώ και χρόνια. Πως τα μεγάλα προβλήματα απαιτούν ακραίες λύσεις. Απαιτείται μία επαναστατική πρωτοπορία που θα γκρεμίσει το σάπιο πολιτικό κατεστημένο. Η πρωτοπορία αυτή, μετά την εξαφάνιση του ειδώλου της δήθεν “επαναστατικής αριστεράς”, μπορεί να είναι μόνο εθνικιστική».*⁷

Σίγουρα έχουμε μπει σε μια άλλη εποχή, μια εποχή μεγάλων αγώνων, εξεγέρσεων και επαναστάσεων. Το απέδειξαν η Αραβική Άνοιξη, οι μεγάλες γενικές απεργίες στην Ευρώπη κι αλλού, το κίνημα «Occupy», των Αγανακτισμένων κ.λ.π. Αλλά η Χ.Α. όταν αυτοπροσδιορίζεται δεν έχει κανένα από αυτά τα φαινόμενα στο μυαλό της...

Η δική τους η «επανάσταση», το «γκρέμισμα» του κατεστημένου, δεν αφορά τα εκατομμύρια των εργαζομένων και των καταπιεσμένων, δεν αφορά τη νεολαία, δεν αφορά τις κοινωνίες! Είναι έργο της «εθνικιστικής πρωτοπορίας» που θα επιβάλει το μοντέλο του Μουσολίνι, του Χίτλερ, της Χούντας των συνταγματαρχών, όπως θα δούμε στη συνέχεια!

Δ. Η Ελλάδα στους Έλληνες

Από τη δημαγωγία της Χ.Α. δεν θα μπορούσε ασφαλώς να λείπει ο εθνικισμός και τα σενάρια για «προδότες», «δοσίλογους» και «συνομωσίες εναντίον του έθνους».

Γράφουν:

«Το ντόπιο διεφθαρμένο πολιτικό κατεστημένο, γαντζωμένο στην εξουσία, εκτελεί όλες τις εντολές εξάρτησης και υποταγής, ξεπουλώντας την πατρίδα...

»...Παραχωρήθηκε η εθνική μας κυριαρχία. Η εδαφική μας ακεραιότητα αμφισβητείται. Η δημόσια περιουσία εκποιείται. Ο ενεργειακός πλούτος δεσμεύεται...

»...Εκατομμύρια λαθρομετανάστες έχουν εισβάλει και εξακολουθούν να εισβάλουν ανεξέλεγκτα στην χώρα μας. Αλλοιώνουν την πληθυσμιακή σύνθεση, ώστε σε λίγα χρόνια οι

Έλληνες να αποτελούμε μειοψηφία στον τόπο μας και από εθνικό κράτος να μετατραπούμε σε πολυεθνικό και πολυπολιτισμικό, όπως επιβάλλει το διεθνές σύστημα της παγκοσμιοποίησης».⁸

Και πράγματι: ο ελληνικός καπιταλισμός (η ελληνική άρχουσα τάξη) έχει ήδη συμβιβαστεί με το ρόλο της νεο-αποικίας που του επιφύλαξαν η Τρόικα και οι δανειστές του. Η «υποταγή» και η «εξάρτηση» όμως δεν αποτελούν μια εθνική ιδιομορφία του ελληνικού καπιταλισμού και μόνο. Αλλά κεντρικό χαρακτηριστικό της ίδιας της λειτουργίας του παγκόσμιου καπιταλισμού. Οι πιο αδύναμες αστικές τάξεις ιστορικά επιβίωσαν διαλέγοντας ισχυρότερες αστικές τάξεις ως «προστάτες» τους.

Αυτός ο γόρδιος δεσμός δεν μπορεί να σπάσει με την ...ανακάλυψη μιας δήθεν «πατριωτικότερης» αστικής τάξης, δηλαδή πατριωτών Ελλήνων καπιταλιστών που θα συγκρουστούν με τα μεγάλα γερμανικά, αμερικανικά, κλπ, συμφέροντα και ιμπεριαλιστικά κέντρα, γιατί απλά τέτοιοι καπιταλιστές δεν υπάρχουν! Ή με την επιστροφή σε μια πλήρως προστατευμένη και απομονωμένη μικρή εθνική καπιταλιστική οικονομία - που στις σημερινές συνθήκες είναι στην πραγματικότητα αδύνατο να επιβιώσει!

Ένας είναι ο δρόμος που απομένει: η ανατροπή του καπιταλισμού και το χτίσιμο μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας. Κι όχι βέβαια ενός «εθνικού σοσιαλισμού» απομονωμένου από τον έξω κόσμο... Η ανατροπή του καπιταλισμού σε μια χώρα, καταρχήν, θα αποκτήσει το πραγματικό της νόημα στο βαθμό που θα λειτουργήσει σαν το πρελούδιο για τη διεθνιστική επέκτασή της.

4. Η εκλογή του Ν. Μιχαλολιάκου ήταν καμπή

Η εκλογή του Ν. Μιχαλολιάκου στο Δήμο Αθήνας το Νοέμβριο του 2010 ήταν ένα σημείο καμπής.

Αυτό είναι κάτι που το διαπιστώνει και η ίδια η Χ.Α. Γράφουν στο σάιτ τους:

«Μετά τη μεγάλη Νίκη μας στο δήμο Αθηναίων και την ανάληψη δημοσίου αξιώματος από τον Αρχηγό της Χρυσής Αυγής ξεκίνησε στην ουσία η μεγάλη πολιτική μάχη. Όλος ο ελληνικός λαός κατανόησε πως το Κίνημά μας σύντομα θα παίξει πρωτεύοντα ρόλο στα δημόσια πράγματα της χώρας. Κατέρρευσε η προπαγάνδα δεκαετιών που ταύτιζε την Χρυσή Αυγή με το περιθώριο. Τσακίστηκε η λογική της χαμένης ψήφου».⁹

Και πράγματι η εκλογή του Ν. Μιχαλολιάκου έδωσε μια ώθηση στη Χ.Α. σε πολλά επίπεδα.

Κέρδισε δημοσιότητα και προβολή και ενίσχυσε την ασυλία και την ατιμωρησία για όλα τους τα αίσχη. Είναι πραγματικά τραγική ειρωνεία πως για τις δεκάδες επιθέσεις τους, ιδιαίτερα στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα μέσα στα 3 τελευταία χρόνια, οι πρώτες συλλήψεις και παραπομπές σε δίκη έγιναν μόλις τον Σεπτέμβριο του 2011! Βέβαια υπάρχει κι ένας ακόμα παράγοντας που οδήγησε σ' αυτή την εξέλιξη και είναι η πλήρης ανοχή ή συνεργασία των δυνάμεων ασφαλείας. Σε πολλές περιπτώσεις οι δυνάμεις ασφαλείας εξασφάλιζαν την πλήρη... «επιχειρησιακή επιτυχία» των επιθέσεων των Χρυσανγίτων.

Μπόρεσε έτσι, να στρατολογήσει στις γραμμές της, ιδιαίτερα νέους χωρίς καμιά ελπίδα για το μέλλον. Και, πάνω απ' όλα έσπασε την εικόνα της περιθωριακής συμμορίας Ναζιστών δολοφόνων, που την ακολουθούσε από τη δημιουργία της και για σχεδόν 15 χρόνια.

Την ίδια ώρα η εκλογή του Ν. Μιχαλολιάκου ήταν το επιστέγασμα της συστηματικής παρέμβασης της Χ.Α. σε συγκεκριμένες περιοχές, ιδιαίτερα στο κέντρο της Αθήνας. Για να το καταφέρει αυτό φόρεσε τον μανδύα των «επιτροπών κατοίκων» που ανέπτυξαν δράση ενάντια σε μετανάστες, έκανε σε αρκετές περιπτώσεις δουλειά πόρτα-πόρτα, διείσδυσε σε σχολεία, μάζεψε υπογραφές, και κυρίως έστησε ομάδες κρούσης οι οποίες «φρουρούσαν» τις περιοχές όπου ανέπτυξε επιρροή. Σε μια μικρογραφία, η πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα, λειτούργησε ως το συμβολικό «κράτος» της Χ.Α., ένα «πλυντήριο» δηλαδή για όλα τα δεινά που προκαλεί το καπιταλιστικό σύστημα και η άρχουσα τάξη, φορτώνοντας τα πάντα στους «ξένους».

5. Για το μεταναστευτικό

Μέσα σ' αυτό το «πλυντήριο» μπήκαν ταυτόχρονα η αποτυχία των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων αλλά και των ντόπιων αστικών τάξεων στον Τρίτο Κόσμο, καθώς και η συνεχιζόμενη αντι-προσφυγική και αντι-μεταναστευτική πολιτική των ελληνικών κυβερνήσεων.

Στη Χ.Α. δεν αρκεί που η παροχή ασύλου στην Ελλάδα παραμένει κολλημένη στο 0% και που οι μετανάστες -παλιοί και καινούργιοι- στερούνται ακόμα και των στοιχειωδέστερων δημοκρατικών δικαιωμάτων τους. Αυτό που θέλουν είναι 0% πρόσφυγες και 0% μετανάστες στην Ελλάδα.

Απευθυνόμενοι σε στρώματα μπερδεμένα και συγχυσμένα από την κρίση και ταυτόχρονα απελπισμένα γιατί δεν βλέπουν κανένα μέλλον, ισχυρίζονται πως αυτός είναι ο μόνος δρόμος για να προστατευτούν από την ανεργία και τη φτώχεια.

Η βάση από την οποία ξεκινούν είναι ένα τεράστιο σύνολο υπαρκτών προβλημάτων. Ιδιαίτερα σε περιοχές που ήταν ήδη υποβαθμισμένες, χωρίς πράσινο, ελεύθερους χώρους, πολιτιστικά ή αθλητικά κέντρα, με παρατημένα τα δημόσια σχολεία, και με μεγάλους πληθυσμούς αστέγων, ανέργων ή ανθρώπων χωρίς χαρτιά, το εκρηκτικό μείγμα είναι έτοιμο και περιμένει μόνο το φυτίλι. Αυτές οι περιοχές και αυτά τα προβλήματα στην εποχή της βαθύτερης κρίσης του καπιταλισμού θα πολλαπλασιάζονται.

Όμως τίποτα δεν πρόκειται να λυθεί με τις προτάσεις της Χ.Α. Γιατί στηρίζονται πάνω σε τεράστια ψέματα!

Ακόμα και αν όλοι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες εξαφανίζονταν με μιας και ως δια μαγείας από την Ελλάδα, η ανεργία δεν θα μηδενίζονταν. Γιατί είναι το απότοκο της βαθιάς κρίσης, των λουκέτων, των ιδιωτικοποιήσεων, της σφαγής των κοινωνικών δαπανών και των μαζικών απολύσεων και στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα.

Κι αυτό αποδεικνύεται αν δούμε ότι μέσα σε μόλις 2 χρόνια η ανεργία τριπλασιάστηκε, ενώ όχι μόνο δεν είχαμε αντίστοιχα τριπλασιασμό των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών, αλλά αντίθετα, είχαμε μαζική αποχώρηση, κύμα φυγής μεταναστών, καθώς οι τελευταίοι δεν μπορούν να ελπίζουν σε τίποτα σε μια οικονομία που καταρρέει.

Και δεν φεύγουν μόνο οι μετανάστες απ' την Ελλάδα, φεύγουν και οι Έλληνες. Επανεμφανίζεται το φαινόμενο μιας νέας Ελληνικής μετανάστευσης. Δεκάδες χιλιάδες νέοι άνθρωποι μπαίνουν ξανά στην θέση των παππούδων μας και των προπάππων μας. Γευόμαστε δηλαδή την κακή τύχη των σημερινών κατοίκων των χωρών του 3^{ου} κόσμου που συνεχίζουν να ξενιτεύονται από μόνιμη πείνα, πολέμους, δικτατορίες, ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

Κανένας φράχτης, καμιά σκούπα και καμιά καταστολή δεν μπορεί να σταματήσει τα κύματα μεταναστών και προσφύγων στην πορεία τους προς πιο ευημερούσες καπιταλιστικές χώρες. Αυτός ο ρους θα αλλάξει μόνο αν ανατραπεί η κυριαρχία των πολυεθνικών και μιας χούφτας μεγάλων δυνάμεων που μαζί με τους ντόπιους υπηρέτες τους μετέτρεψαν αυτές τις χώρες σε ατέλειωτη κόλαση. Όπως ακριβώς και στη δική μας την περίπτωση, η νέα Ελληνική μετανάστευση θα διαρκεί παράλληλα με την καθυστέρηση του Ελληνικού κινήματος και της κοινωνίας να ανατρέψει τα Μνημόνια, την Τρόικα, τον Ελληνικό καπιταλισμό.

Όμως ούτε η εγκληματικότητα θα μηδενίζονταν γιατί θα συνέχιζαν να τη γεννούν οι ίδιες οι αντικειμενικές συνθήκες. Ενώ θα ήταν μάταιο να περιμένει κάποιος την αναβάθμιση των γειτονιών μας, των σχολείων, του πολιτισμού κλπ, όταν τα πάντα μπαίνουν στην κλίση του Προκρούστη της αποπληρωμής των τοκογλύφων τραπεζιτών - ξένων και Ελλήνων.

6. Οι ευθύνες της Αριστεράς

Η ανοδική τροχιά της Χ.Α. είναι συνέχεια μιας τάσης που αναπτύσσεται και σε άλλες χώρες. Σε κάποιες μάλιστα από αυτές -όπως στην Ουγγαρία, τη Δανία, την Ολλανδία- τα ακροδεξιά κόμματα παίζουν ρυθμιστικό ρόλο.

Η ενίσχυση της εκλογικής επιρροής Ακροδεξιών, εθνικιστικών ή ανοικτά Νεοφασιστικών κομμάτων σε περισσότερες από τις μισές χώρες-μέλη της Ε.Ε., είναι αντιστρόφως ανάλογη με την εικόνα της παραδοσιακής Αριστεράς ή ακόμα και των νέων αριστερών σχηματισμών. Ενώ σε κάποιες περιπτώσεις, όπως η Ουγγαρία για παράδειγμα, η Αριστερά απουσιάζει παντελώς.

Η αποτυχία της Αριστεράς να ανταποκριθεί στις πιο επείγουσες ανάγκες των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων, στις συνθήκες της χειρότερης κρίσης στην ιστορία του καπιταλισμού, ισοδυναμεί με ήττες για το κίνημα και οι ήττες στρώνουν το δρόμο στην άνοδο του ρατσισμού, του εθνικισμού, της Ακροδεξιάς και του Νεοφασισμού.

Σε τελευταία ανάλυση λοιπόν η Χ.Α. δεν τα κατάφερε μονάχα με το «σπαθί της»... Είχαν προηγηθεί από την πλευρά της Ελληνικής Αριστεράς -παραδοσιακής και μη- πολλά λάθη:

- Η υποτίμηση της Χ.Α. και του κινδύνου που εκπροσωπεί - ειδικά στην εποχή μας. Μια τάση να «ξεμπερδεύουν» μαζί της, μένοντας μόνο στην καταγγελία των βίαιων επιθέσεων της, στην επίκληση της ιστορικής εμπειρίας του φασισμού ή σε μια στενή «ανθρωπιστική» και διόλου ταξική και διεθνιστική προσέγγιση του μεταναστευτικού.
- Η πολιτική απουσία και η έλλειψη συγκεκριμένων απαντήσεων για τα υπαρκτά προβλήματα σε περιοχές όπως π.χ. ο Άγιος Παντελεήμονας, η Πάτρα, η Ηγουμενίτσα κ.λ.π.
- Η επιφανειακή και λανθασμένη αντίληψη ότι η Χ.Α. θα εκδιωχθεί από τις περιοχές «γκέτο» με την... έφοδο μιας πορείας σποραδικά. Όμως η Χ.Α. «εγκαταστάθηκε» σε αυτές τις περιοχές στην βάση ενός συστηματικού σχεδίου. Τίποτα λιγότερο δεν χρειαζόταν για να απομονωθεί σε αυτές τις ίδιες περιοχές.
- **Και τέλος η προκλητική αδυναμία ή ακόμα και η άρνηση κάθε ενωτικής, άμεσης και μαζικής δράσης του συνόλου της Αριστεράς.** Να σημειώσουμε εδώ πως απέναντι στο 5,29% του Ν. Μιχαολιάκου στον δήμο της Αθήνας, η Αριστερά είχε βγει και η ίδια ενισχυμένη με συνολικό ποσοστό 22,36% (ΚΚΕ 13,73%, ΣΥΡΙΖΑ 5,79%, ΑΝΤΑΡΣΥΑ 2,84%). Αλλά αυτή η βάση εκκίνησης δεν χρησιμοποιήθηκε ποτέ για να δημιουργηθούν κοινές επιτροπές κατοίκων, Ελλήνων και μεταναστών, που θα σχεδιάζουν από κοινού την πάλη για τα κοινά προβλήματα. Δεν αξιοποιήθηκε ποτέ για να αναπτυχθούν μαζικές πρωτοβουλίες και δράσεις που θα ένωναν τους εργαζόμενους, τη νεολαία, αλλά και τους πρόσφυγες και τους μετανάστες αυτών των περιοχών. **Ούτε καν μια κοινή κεντρική αντιφασιστική πορεία δεν έχει η Αριστερά στο ενεργητικό της!** Με αποκορύφωμα τα όσα συνέβησαν τον Μάη του 2011, όταν ο παροξυσμός φασιστικής βίας στο κέντρο της Αθήνας μετά τη δολοφονία του Μ. Καντάρη, έμεινε επί της ουσίας αναπάντητος σε μαζικό επίπεδο από την Αριστερά.

7. Όταν οι μάσκες πέφτουν

A. Το πρόγραμμα της Χ.Α.

Ποιο είναι όμως το πρόγραμμα της Χ.Α. και η πρότασή τους για έξοδο από την κρίση; Μπορεί να προσφέρει πραγματικές λύσεις στους ανθρώπους που απευθύνεται;

Ας αφήσουμε πρώτα τους ίδιους να μιλήσουν:

*«Για να εξέλθει η χώρα από αυτή τη **στημένη** κρίση χρέους πρέπει πρωτίστως να προχωρήσει στις παρακάτω κινήσεις:*

*»**Καταγγελία του Μνημονίου.** Λογιστικός έλεγχος του δημοσίου χρέους και όλων των δανειακών συμβάσεων από το 1974 μέχρι σήμερα και **καταγγελία του παράνομου και επαχθούς χρέους.***

*»**Ανακήρυξη της Ελληνικής ΑΟΖ¹⁰** και έναρξη γεωτρήσεων σε όλες τις περιοχές με **επιβεβαιωμένα κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου.***

*»**Εθνικοποίηση των ενεργειακών μας κοιτασμάτων και των τραπεζών και επένδυση των***

εσόδων στον τομέα της εθνικής παραγωγής, με στόχο να ξαναγίνει η χώρα αυτάρκης.

»Για να γίνουν πράξη τα παραπάνω απαιτείται κάθαρση του πολιτικού μας συστήματος από τους υπηρέτες ξένων συμφερόντων. Απαιτείται ΕΘΝΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ που θα υπηρετεί αποκλειστικά και μόνο την Πατρίδα και τον Ελληνικό Λαό».¹¹ (σ.σ. οι υπογραμμίσεις δικές μας)

Το πρώτο που σημειώνουμε είναι πως θεωρούν πως η κρίση είναι «στημένη», είναι δηλαδή μια κατασκευή.

Πουθενά, είναι η αλήθεια, δεν θα βρούμε στις αναλύσεις τους πως αυτή είναι μια κρίση του διεθνούς καπιταλισμού, μια δομική κρίση του συστήματος, γέννημα θρέμμα των αντιφάσεων του. Αθώο λοιπόν το σύστημα, ένοχοι κάποιοι διαχειριστές του (οι οποίοι παρεμπιπτόντως, είναι τόσο ισχυροί, κατά τη Χ.Α., που μπορούν να «στήνουν» μια τόσο καταστροφική κρίση)...

Το δεύτερο που σημειώνουμε είναι πως ο ...πύρινος αντι-μνημονιακός τους λόγος, εξαντλείται στην «καταγγελία» του Μνημονίου και στη συνέχεια προτείνει τον «λογιστικό έλεγχο» και την «καταγγελία του παράνομου και επαχθούς» κομματιού του χρέους! Δηλαδή προτείνει την διαγραφή ενός μέρους του χρέους (αλήθεια, πόσο θα είναι αυτό;) όχι όμως την άρνηση αποπληρωμής του συνόλου του!

Με βάση αυτή τη λογική (της μερικής μείωσης του χρέους) η Χ.Α. προτείνει την «καταγγελία» του Μνημονίου, πράγμα το οποίο πρακτικά καταλήγει στην επαναδιαπραγμάτευση του Μνημονίου.

Το ερώτημα είναι γιατί η Χ.Α. φοβάται να πει ένα καθαρό «όχι» στους δανειστές και στην Τρόικα, γιατί φοβάται να πει ένα καθαρό όχι στις «αγορές»; Η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, όπως θα δούμε και παρακάτω έχει να κάνει με το γεγονός ότι η Χ.Α. όχι μόνο δεν θέλει να συγκρουστεί με τους Έλληνες καπιταλιστές, αλλά θεωρεί ότι το Ελληνικό κεφάλαιο είναι η κινητήρια δύναμη για την Ελληνική οικονομία. Και το ελληνικό κεφάλαιο ούτε θέλει ούτε μπορεί να συγκρουστεί με τα αφεντικά του στην Γερμανία, την Ε.Ε. τις ΗΠΑ κ.λ.π.

Στη συνέχεια εισάγουν μια πρόταση που θα τη βρούμε σε όλες τις πρόσφατες αναλύσεις τους και συμπυκνώνεται στην «ανακήρυξη ΑΟΖ» και στην εκμετάλλευση των «επιβεβαιωμένων κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου», προφανώς για να δοθεί ώθηση στην ελληνική οικονομία.

Ας ξεκινήσουμε από ένα πρακτικό ζήτημα, δευτερεύον αλλά σημαντικό:

Πόσα και ποια είναι τα επιβεβαιωμένα κοιτάσματα; Που είναι τα αδιάψευστα δεδομένα για το συνολικό μέγεθος του υποθαλασσιού ορυκτού πλούτου στην περιοχή της ανατολικής Μεσογείου; Και πάντως που στηρίζεται η δημιουργία της αίσθησης ότι τα κοιτάσματα στον Βυθό της Ελλάδας, είναι ικανά να μετατρέψουν τη χώρα σε μια νέα Σαουδική Αραβία και να αλλάξουν τις στρατηγικές και οικονομικές ισορροπίες στην περιοχή; Σ' αυτή τη φάση κανείς και καμιά έρευνα δεν έχει απαντήσει ακόμα συνολικά και με σιγουριά. Άλλωστε αν αυτό είχε συμβεί, οι πρώτοι που θα... ερωτεύονταν τον ελληνικό καπιταλισμό και θα του άνοιγαν δρόμο για όσα δανεικά θέλει, θα ήταν οι μεγάλες πολυεθνικές πετρελαϊκές εταιρείες και μαζί τους και οι χώρες που τις διαθέτουν. Σ' αυτή την φάση μόλις που εκκινούν τα πρώτα-πρώτα στάδια για πιο συγκεκριμένες έρευνες από ειδικές πολυεθνικές εταιρείες, και καταρχήν σε εκείνα τα τμήματα της Ελληνικής επικράτειας για τα οποία δεν απαιτείται η ανακήρυξη ΑΟΖ. Με άλλα λόγια, η ΧΑ στήνει ένα ολόκληρο μοντέλο ανάπτυξης της Ελληνικής οικονομίας στηριγμένη σε μια... υπόθεση! Δεν λέμε πώς δεν υπάρχουν κοιτάσματα! Είναι δυνατό όμως να χτίζεις προοπτικές για μια οικονομία, παρουσιάζοντας μια πιθανότητα σαν βεβαιότητα;

Ας πάμε όμως σ' ένα πιο ουσιαστικό ζήτημα, κοιτάζοντας κάπως πιο αναλυτικά τον κατάλογο μερικών από τις μεγαλύτερες πετρελαιοπαραγωγούς χώρες στον κόσμο: Ρωσία, Σαουδική Αραβία, ΗΠΑ, Ιράν, Κίνα, Καναδάς, Μεξικό, Νιγηρία, Λιβύη, κ.λ.π.

Ούτε από τις κρίσεις του καπιταλισμού απαλλάχθηκαν - παράδειγμα οι ΗΠΑ.

Ούτε από την φτώχεια, την ανεργία και την εξαθλίωση - παράδειγμα η Νιγηρία, το Ιράν, το Μεξικό.

Ούτε από τις δικτατορίες - χαρακτηριστικό παράδειγμα η Σαουδική Αραβία. Αλλά και η Λιβύη, το Ιράν και η Νιγηρία, για να μη μιλήσουμε για την Κίνα, καμιά τους δεν μπορεί να καυχηθεί για την

ύπαρξη δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Επομένως ποια ακριβώς προβλήματα θα λύσουν τα οποιαδήποτε κοιτάσματα, ακόμα και στην περίπτωση που υπάρχουν;

Για άλλη μια φορά η απάντηση δεν είναι η ύπαρξη ή όχι ορυκτού πλούτου και κοιτασμάτων, αλλά ποιος θα τα ελέγχει και προς όφελος ποιου. Και η Χ.Α. έχει απαντήσει προκαταβολικά σ' αυτό το ερώτημα αποδεχόμενη τον καπιταλισμό.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο οι «εθνικοποιήσεις των ενεργειακών κοιτασμάτων και των τραπεζών» στις οποίες αναφέρεται η Χ.Α., αν ποτέ μπορούσαν να γίνουν, δεν αποτελούν μέσο για να απαλλοτριωθεί το κεφάλαιο και για να πάρει η κοινωνία στα χέρια της την οικονομία και την παραγωγή. Αλλά μέσο για να λειτουργήσει πιο αποτελεσματικά το κράτος στην υπηρεσία του Ελληνικού κεφαλαίου.

Άλλωστε αυτό το κάνουν καθαρό και οι ίδιοι σε άλλες αναφορές στις θέσεις τους:

*«Το δημόσιο να μη αποτελεί την τροχοπέδη, αλλά την ατμομηχανή της εθνικής ανάπτυξης. Όπως δεν μπορεί να υπάρξει ισχυρή οικονομία χωρίς την ιδιωτική πρωτοβουλία, έτσι δεν μπορεί να υπάρξει και χωρίς Δημόσιο τομέα».*¹²

»Η εθνικιστική οικονομική πολιτική αποβλέπει στην ευημερία των μελών του εθνικού συνόλου...

»...αποβλέπει στην άμβλυνση των ανισοτήτων και στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των κοινωνικών ομάδων του έθνους που ζουν και εργάζονται με όρους δυσμενέστερους από των άλλων...

»...Πρέπει να επουλωθούν οι μεγάλες πληγές όπως αυτή της ανεργίας και να αναμορφωθούν οι βάσεις της κοινωνικής πολιτικής στο πνεύμα όχι της «πάλης», αλλά της αλληλεγγύης των τάξεων...

*»...Ο επιχειρηματίας είναι βασικό παραγωγικό κύτταρο για την εθνική οικονομία. Χωρίς να έχει το δικαίωμα της κερδοσκοπίας, είναι στο επίπεδο του ο οικονομικός ηγέτης στην πρωτοβουλία και την εργατικότητα του οποίου η Πολιτεία βασίζει την προοπτική οικονομικής πρόοδου και αναπτύξεως».*¹³

(οι υπογραμμίσεις δικές μας)

Ας μείνουν λοιπόν οι Έλληνες καπιταλιστές ήσυχοι - η Χ.Α. γι' αυτούς δουλεύει. Αφού αυτούς θεωρεί ως «οικονομικούς ηγέτες», που εξασφαλίζουν «την οικονομική πρόοδο και την ανάπτυξη»!! Όσο για τους εργαζόμενους... αυτοί πρέπει να αποδεχθούν -με το καλό ή με το άγριο- τις ανισότητες, ακόμα και την ανεργία και να εγκαταλείψουν κάθε σκέψη για πάλη και διεκδίκηση. Απέναντι στους εργοδότες τους επιβάλλεται μόνο η «αλληλεγγύη»!!

Ιστορικά αποδείχθηκε ήδη πως αυτές οι απόψεις επιβλήθηκαν με το ...άγριο και ο κλασικός φασισμός ορθώθηκε πάνω από το έθνος μόνο ως η χειρότερη μορφή ιμπεριαλισμού που γνώρισε η ανθρωπότητα, αυτή που προκάλεσε τον β' παγκόσμιο πόλεμο.

B. Το μοντέλο τους

Σε άρθρο στο σάιτ τους επαίρονται για τα πλεονεκτήματα του ιστορικού τους μοντέλου, αυτό του Εθνικοσοσιαλισμού και του Φασισμού:

*«...τόσο ο Εθνικοσοσιαλισμός,, όσο και ο Φασισμός έθεσαν την οικονομία στην υπηρεσία του Έθνους. Δεν άφησαν την παραγωγική διαδικασία στο έλεος της χωρίς πατρίδα πλουτοκρατίας που βαπτίζει "εθνικό συμφέρον" τις επενδύσεις από την Τουρκία τα τοκογλυφικά/κερδοσκοπικά παιχνίδια (ΔΝΤ, Μνημόνια κλπ.) που σκλαβώνουν Έθνη και Λαούς. Οι συγκρίσεις με το σήμερα αυτονόητες...».*¹⁴

Τι δείχνουν λοιπόν οι συγκρίσεις;

Το άστρο του Χίτλερ άρχισε να ανατέλλει όταν η Γερμανική αστική τάξη αποφάσισε να τον υποστηρίξει. Τρομαγμένοι από το βάθος της κρίσης, με τους άνέργους να έχουν ξεπεράσει τα 8 εκ., ταπεινωμένοι από την συνθήκη των Βερσαλλιών, με την πολιτική αστάθεια να κορυφώνεται και εκμεταλλευόμενοι τα τραγικά λάθη των ηγεσιών της εργατικής τάξης (Κομμουνιστικό Κόμμα Γερμανίας και Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα) στήριξαν οικονομικά τους Ναζί στην πορεία τους προς την εξουσία.

Ανάμεσα στους χρηματοδότες του Χίτλερ ήταν ο μεγιστάνας Γκούσταβ Κρουπ φον Μπόλεν συντ Χάλμπαχ του βιομηχανικού κολοσσού Krupp καθώς και όλοι οι μεγαλοτραπεζίτες. Κι όχι μόνο... Παραθέτουμε ενδεικτικά κάποιους που έκαναν χρυσές δουλειές με το Χιτλερικό καθεστώς.¹⁵

- Η *Chase Bank* (σημερινή *J.P. Morgan Chase*) με κύριο μέτοχο τον J.D. Rockefeller, χρηματοδότησε τα πειράματα ευγονικής των Ναζί!
- Το υποκατάστημα της *Ford* στην Γερμανία παρήγαγε το 1/3 των στρατιωτικών φορτηγών που χρειάστηκαν οι Ναζί στον πόλεμο χρησιμοποιώντας ως εργάτες ...φυλακισμένους στις Ναζιστικές φυλακές! Ο ίδιος ο Henry Ford «τιμήθηκε» με τα σημαντικότερα μετάλλια των Ναζί, του «Μεγάλου Σταυρού» και του «Γερμανικού Αετού»!
- Το γερμανικό παράρτημα της *Kodak* δούλευε με εργάτες-σκλάβους από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και τις φυλακές που τους προμήθευαν οι Ναζί!
- Η ασφαλιστική εταιρεία *Allianz* ασφάλισε τις εγκαταστάσεις και το προσωπικό του Αουσβιτς!! Βασικό της στέλεχος ο Kurt Schmitt, έγινε ένας από τους υπουργούς οικονομικών του Χίτλερ και, το πιο φρικιαστικό, η εταιρεία πρόσφερε απευθείας στους Ναζί τα ασφάλιστρα των Γερμανών Εβραίων που οδηγούνταν στα κρεματόρια!
- Η *Nestlé* παραδέχθηκε πως στις χώρες που δραστηριοποιούνταν και οι οποίες ελέγχονταν από τους Ναζί, χρησιμοποιούσε εργάτες-σκλάβους που τους πρόσφεραν οι Ναζί!
- Το ίδιο παραδέχθηκε και η *BMW* προσδιορίζοντας και τον αριθμό στους 30.000 εργάτες που παρήγαγαν ειδικότερα μηχανές για την αεροπορία της *Luftwaffe*!
- Και τέλος η *General Electric* ήταν μεγαλομέτοχος της *Siemens* που με εργάτες από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης έχτισε τους θαλάμους αερίων, κι αφού τους είχε εξαντλήσει στην δουλειά μετά τους αποτέλειωνε!

Η καταναγκαστική εργασία, η εξολόθρευση εκατομμυρίων ανθρώπων, η στροφή από το 1936 στην πολεμική βιομηχανία για να καταστεί η Γερμανία ετοιμοπόλεμη για τον πόλεμο που ετοίμαζε ο Χίτλερ, έχτισαν το «βιομηχανικό» θαύμα της Γερμανίας μετά την καταστροφική γι' αυτήν ήττα του Α' Π.Π.

Κι όσο για την εργατική τάξη, η απόλυτη συντριβή.

Ο υπ. οικονομικών Χέρμαν Γκέρινγκ το 1936 καταργεί τα εργατικά συνδικάτα και απαγορεύει τον συνδικαλισμό γενικά, οι Ναζί απαγορεύουν ακόμα και την παραίτηση!

Καθιερώνεται το σύστημα των βιβλιαρίων εργασίας και ο εργαζόμενος δεν βρίσκει εργασία (ή, ανάλογα, διώκεται) αν σε αυτό δεν αναγράφεται η συγκατάθεση του προηγούμενου εργοδότη για την αποχώρησή του!

Δημιουργείται ένας ειδικός φορέας, το Γερμανικό Μέτωπο Εργασίας (*Deutsche Arbeitsfront*, DAF), που δουλειά του είναι να ελέγχει πλήρως τους εργαζόμενους.

Για τον ίδιο λόγο θεσπίστηκαν και τα προγράμματα «*Kraft durch Freude*» (Δύναμη δια της Χαράς) και «*Schonheit der Arbeit*» (Ομορφιά της Εργασίας) για να ελέγχουν τους εργαζόμενους όχι μόνο στον εργάσιμο αλλά και στον ελεύθερο χρόνο τους!

Γ. Για τα «εθνικά» θέματα

Εδώ πια οι κίνδυνοι από τις παρανοϊκές θέσεις της ΧΑ δεν αφορούν μόνο την Ελλάδα αλλά όλη την περιοχή, αφού ούτε λίγο πολύ «ετοιμάζονται» για πόλεμο ενάντια σε όλες τις γειτονικές μας χώρες. Αναφέρουν στις θέσεις τους:

«Καμιά υποχώρηση για την Μακεδονία μας. Χαρακτηρίζεται αδίκημα εσχάτης προδοσίας για όποιους πολιτικούς ή μη, τολμήσουν και υποκύψουν και ως εχθρική ενέργεια κατά του Ελληνισμού για όσους το αναγνωρίζουν με το κάλπικο όνομα του».

»...Βόρειος Ήπειρος: ... Στόχος η απελευθέρωση και η ενσωμάτωση στη μητέρα πατρίδα».

»...Κύπρος: Συνδρομή με κάθε τρόπο στον αγώνα για απελευθέρωση των κατεχόμενων.

»...Απόδοση και της Ελληνικής υπηκοότητας στους Ελληνοκύπριους και στενότερη συνεργασία σε όλους τους τομείς. **Η Κύπρος είναι Ελλάδα».**

»...Αιγαίο: Επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια... Δημιουργία και εξοπλισμός νησιωτικής Εθνοφρουράς».

»...Θράκη: Κλείσιμο του Τουρκικού προξενείου και απέλαση των πρακτόρων της Άγκυρας. Πρόγραμμα συνειδησιακής επανελληνοποίησης των Ελλήνων Πομάκων. Υπερσύγχρονη αμυντική θωράκιση του Έβρου».¹⁶

Ενώ πιο πρόσφατα έχουν συμπεριλάβει στις προτάσεις τους την ανάγκη για «*αναδιάρθρωση του γεωπολιτικού προσανατολισμού της χώρας μας*». Ειδικότερα προτείνουν την **στροφή για συμμαχία με τον Πούτιν** και την μετατροπή της Ρωσίας σε στρατηγικό εταίρο. Εξηγούν μάλιστα τα κοινά σημεία αυτής της σύμπραξης:

«Ο Πούτιν βασίζει την πολιτική του σε δύο κύριους πυλώνες: Ενεργειακός πλούτος και ισχυρές ένοπλες δυνάμεις. Η Χρυσή Αυγή στον εθνικό της προγραμματισμό εστιάζει σε δύο βασικούς τομείς: Η χώρα πρέπει πρωτίστως να «εξοπλιστεί σαν αστακός» και να αποτελέσει τον βασικότερο ενεργειακό κόμβο για την αυτάρκεια της Ευρώπης».¹⁷

Η απάντηση λοιπόν της Χ.Α. στο νεο-αποικιακό ρόλο του Ελληνικού καπιταλισμού είναι η μεταμόρφωση της Ελλάδας σε πανίσχυρη ιμπεριαλιστική δύναμη στην περιοχή!

Ιδού η νέα «Μεγάλη Ιδέα» της Χ.Α. για να μεθύσει τα μυαλά των εξαθλιωμένων στρωμάτων... Ιδανική συνταγή για «μεγάλους» πολέμους και συγκρούσεις στην ευρύτερη περιοχή. Για νέες «Μεγάλες Καταστροφές» για τον Ελληνικό λαό, όπως του '22 στη Μικρά Ασία, του '56 στην Κωνσταντινούπολη και του '74 στην Κύπρο!

Ιδιαίτερα στην περίπτωση της Κύπρου είχαμε την πιο κραυγαλέα αποτυχία της Ακροδεξιάς και του εθνικισμού. Αυτοί που τόσο πολύ θαυμάζει η Χ.Α., η Χούντα των Συνταγματαρχών στην Ελλάδα και τα «αδέλφια» της, η κυπριακή ΕΟΚΑ Β', επιχειρήσαν να εφαρμόσουν τις σημερινές θέσεις της Χ.Α. για «*απελευθέρωση των κατεχόμενων*» και μετατροπή της «*Κύπρου σε Ελλάδα*», προκαλώντας την τραγωδία της Τουρκικής εισβολής στην Κύπρο. Η Χ.Α. όμως ούτε έβγαλε ούτε πρόκειται να βγάλει ποτέ κανένα απολύτως συμπέρασμα. Παραμένουν απλά αμετανόητοι!

Δ. Ξαναγράφοντας την ιστορία....

Η Χ.Α., αν μπορούσε, θα ξανάγραφε την ιστορία από την αρχή αφαιρώντας όλες τις μαύρες σελίδες για τα έργα και τις ημέρες των προτύπων-μοντέλων της. Όχι μόνο τη διεθνή ιστορία, αλλά και την Ελληνική.

Προσωρινώς αρκείται να μας δίνει δείγματα γραφής στο σάιτ της.

- **Πολυτεχνείο**

«*Το πολυτεχνείο σύντροφοι δεν έριξε καμία δικτατορία. Βάλτε το επιτέλους στο μυαλό σας. Άνοιξε απλά τις πύλες στον Αττίλα 1 και 2. Όσοι συνέβαλαν σε αυτό θα πρέπει να ντρέπονται...*

»...Υπενθυμίζουμε ότι ουδείς εφονεύθη εντός ή πλησίον του πολυτεχνείου....

»...δεσμευόμαστε ότι την ώρα του σχηματισμού της Μεγάλης Εθνικής Κυβερνήσεως θα καταργηθούν αυτομάτως οι εορτασμοί επετείων τιοιούτου είδους και θα αντικατασταθούν με αυτούς που αρμόζουν στο Έθνος των Ελλήνων...

»...ΟΧΙ ΣΤΟ ΜΥΘΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ - ΛΑΕ ΠΟΛΕΜΑ ΣΕ ΠΝΙΓΟΥΝΕ ΣΤΟ ΨΕΜΑ».¹⁸

▪ Για τον Μεταξά

«Στα τέσσερα και πλέον χρόνια διακυβερνήσεως του Ιωάννου Μεταξά και του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου, η Ελλάς εγνώρισε την πρόοδο και την δόξα. Το καθεστώς του Μεταξά σύμφωνα με την πολιτική ορολογία θα χαρακτηριστεί ως δικτατορία. Εξετάζοντας όμως επισταμένα το έργο, τις ιδέες και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, κάτι που φυσικά δεν μπορεί να γίνει σε ένα μικρό άρθρο, μας επιτρέπεται να χαρακτηρίσουμε την 4η Αυγούστου ως μια εθνική επανάσταση...

»...Ο ευπατριδής Στρατηγός Ιωάννης Μεταξάς... είναι για μας, τους Έλληνες Εθνικιστές της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, σύμβολο λαοφιλούς πατριώτη ηγέτη που μέσα σε τόσο αντίξοες συνθήκες πολιτεύτηκε με γνώμονα το εθνικό συμφέρον και μόνο αυτό, σε αντίθεση με τους σύγχρονους πολιτικάντηδες που απεργάζονται ένα δυσοίωνα μέλλον για τα συμφέροντα της Πατρίδος μας».¹⁹

▪ Η προσωπική μαρτυρία του Ν. Μιχαλολιάκου για την συνύπαρξή του, την Πρωτοχρονιά του 1977 με τον δικτάτορα Γ. Παπαδόπουλο, στις φυλακές Κορυδαλλού

«Στις 23 Δεκεμβρίου του 1976 με συλλαμβάνουν και περνώ τα Χριστούγεννα στα υπόγεια της Γενικής Ασφαλείας που ευρίσκοντο τότε στην οδό Μεσογείων. Ακολουθεί μετά από λίγες ημέρες η μεταγωγή μου στην Α' Πτέρυγα των φυλακών Κορυδαλλού, εκεί όπου κρατούνται οι Αξιωματικοί της 21ης Απριλίου. Πρωτοχρονιά στην φυλακή και από την πίτα του Γεωργίου Παπαδοπούλου είναι το δικό μου κομμάτι που κερδίζει την χρυσή λίρα. Ήταν η πρώτη φορά που είδα αυτούς τους ανθρώπους, που τα στήθη τους κοσμούσαν και κοσμούν δεκάδες παράσημα ανδρείας κερδισμένα στα πεδία των μαχών, να βρίσκονται στα κελιά της «δημοκρατίας». Λίγο καιρό μετά εγώ έφυγα, αυτοί έμειναν και δύο από αυτούς παραμένουν ακόμη. Ο Γεώργιος Παπαδόπουλος πέθανε σε έναν θλιβερό θάλαμο του Λαϊκού Νοσοκομείου, χωρίς να του παραχωρηθεί ένα ιδιαίτερο δωμάτιο, όπως είχαν ζητήσει οι δικοί του».²⁰

▪ Η λατρεία του Ν. Μιχαλολιάκου για τον Αδόλφο Χίτλερ

«Στις 30 Απριλίου 1945 μια λαμπερή σελίδα της σύγχρονης Ιστορίας κλείνει. Ο Μεγάλος Άνδρας του 20ού αιώνα, ο εμψυκτής και απόστολος της Επανάστασεως του Αγκυλωτού Σταυρού είναι νεκρός. Χίλια εννιακόσια σαράντα πέντε, όλοι αυτοί που πίστεψαν στα μεγάλα ιδανικά της Εθνικοσοσιαλιστικής Επανάστασεως νιώθουν παγωμένοι, δείχνουν διστακτικοί απέναντι στο μέλλον, σε ένα μέλλον χωρίς την παρουσία και την καθοδήγηση Εκείνου».²¹

8. Η στάση τους απέναντι στο εργατικό κίνημα

Η ίδια η πράξη, περισσότερο από οποιαδήποτε λόγια, είναι που κρίνει ποιοι είναι οι πραγματικοί «φίλοι» και ποιοι είναι οι πραγματικοί «εχθροί» της Χ.Α.

Και ο κύριος εχθρός της είναι το Ελληνικό εργατικό κίνημα, οι οργανώσεις του, οι μορφές πάλης που υιοθετεί, αλλά και κάθε ένδειξη των επαναστατικών σπασμών του στην αναζήτηση απαντήσεων για τις πιο επείγουσες ανάγκες του.

Από το κίνημα των Αγανακτισμένων μέχρι την απεργία της Ελληνικής Χαλυβουργίας η Χ.Α. στην πράξη απέδειξε τι «υπηρεσίες» και σε ποιους σκοπεύει να προσφέρει.

Απευθυνόμενοι σε ένα κίνημα που έχει πραγματοποιήσει 16 γενικές απεργίες (από τις οποίες οι 3 ήταν 48ωρες) μόνο τα τελευταία 2 χρόνια και χιλιάδες συγκεντρώσεις και πορείες - που σε αρκετές περιπτώσεις έφτασαν και ξεπέρασαν το μισό εκατομμύριο, λένε:

«... Οι απεργίες ενισχύουν το μίσος μεταξύ των Ελλήνων κι αυτό εξυπηρετεί το δικασμό που επιδιώκουν τα κόμματα του συστήματος διαπλοκής και κλεπτοκρατίας...

»...Τι νόημα έχει η απεργία; Για να ταλαιπωρηθεί ο άλλος Έλληνας, ο άλλος εργαζόμενος;...

»...Κανέναν δεν θα πονέσουν οι απεργίες, παρά ο ένας Έλληνας θα μαχαιρώνει τον άλλο, κάνοντάς του δυσκολότερη την ήδη πιεσμένη καθημερινότητα. Λεω λοιπόν όχι στις απεργίες που πλήττουν μόνο τους ίδιους τους εργαζόμενους».²²

Ενώ σε άλλο άρθρο πάλι από το σάιτ τους, αφού παραδέχονται ότι τους ρωτούν «για ποιο λόγο η Χρυσή Αυγή δε συμμετέχει με οργανωμένο μπλοκ στις γενικές απεργίες;», γράφουν:

«Θα βόλευε πολλούς να συμμετέχει και η Χρυσή Αυγή σε αυτό το κακοστημένο θέατρο της εξουσίας. Η ηγεσία και τα μέλη του Κινήματος όμως διαθέτουν ηθικό, πειθαρχία και -κυρίως- κοινό νου, αρετές ικανές να μας κρατήσουν μακριά από όλες αυτές τις παγίδες...».²³

Έχουν το θράσος να μας λένε κατάμουτρα πως είναι ενάντια στις απεργίες γιατί είναι «αντεθνικές» και γιατί δημιουργούν «μίσος» μεταξύ ομοεθνών. Πως αυτό ακριβώς είναι το κυρίαρχο, ότι είμαστε ομοεθνείς, με το ίδιο αίμα και από την ίδια φυλή. Πως δεν είμαστε φτωχοί και πλούσιοι, εργαζόμενοι κι εργοδότες, καταπιεστές και καταπιεζόμενοι. Και να κάτσουμε στα αυγά μας γιατί όταν απεργούμε ή διαδηλώνουμε «εξυπηρετούμε τον δικασμό που επιδιώκει το σύστημα»...

Πού διαφέρει αυτή η τοποθέτηση από τις θέσεις της (κάθε) κυβέρνησης, του Αλαφούζου, του Μπόμπολα, των εφοπλιστών και των τραπεζιτών, που συνέχεια ωρύονται ενάντια στις απεργίες γιατί «κάνουν ζημιά» στην οικονομία κ.λ.π; Που διαφέρει η θέση τους απ' αυτή του συστήματος και του κατεστημένου;

Έτσι, λοιπόν, με βάση την «αντίληψη» της Χ.Α., στην πυρά οι απεργίες, στην πυρά οι συγκεντρώσεις, οι πορείες, τα σωματεία που τις καλούν αλλά και η Αριστερά που τις στηρίζει, γιατί παραβιάζουν την ...αρμονία του έθνους!!

Καμιά εντύπωση δεν προκαλούν όλα αυτά, τίποτα το καινούργιο δεν μας λέει η Χ.Α. Πριν από τους νεοφασίστες της Χ.Α. τα ίδια έλεγαν και έκαναν οι Ναζιστές ιστορικά. Ο Χίτλερ για να υπερασπίσει το «Γερμανικό αίμα», τη «Γερμανική φυλή» και τελικά τον «Γερμανικό καπιταλισμό», πρώτα διέλυσε τη «Γερμανική αριστερά», μετά τα «Γερμανικά συνδικάτα» και μετά όλους τους υπόλοιπους...

Με αντίστοιχο μίσος αντιμετώπισαν το ιστορικό κίνημα των Αγανακτισμένων και των καταλήψεων των πλατειών. Ίσως και να τρόμαξαν περισσότερο κι από τον Γ. Παπανδρέου που παραιτήθηκε και ξε-παραιτήθηκε μέσα σε μια μέρα στις 15 Ιούνη... Γράφουν στο σάιτ τους:

«Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ δεν έχει θέση σε τέτοιες “ιμάμ μπαιλντί” συγκεντρώσεις, όπου υπάρχουν από σημαίες με την ημισέληνο και άνθρωποι που τραγουδούν τον Εθνικό Ύμνο και δίπλα τους κάποιοι άλλοι να τους γιουχάρουν...

»...Όλα τα έχουν φροντίσει οι εξουσιαστές μας...

»...Ακόμη και τις αντιδράσεις, τις υποτίθεται αυθόρμητες και λαϊκές, να τις κατευθύνουν και να τις ελέγχουν!»²⁴

«Επειδή τα γραπτά μένουν, ο καθένας θα κριθεί για τις πράξεις του. Δεν είμαστε απέναντι στους αγνούς Έλληνες που συγκεντρώνονται στις πλατείες αλλά στην κατεύθυνση που πήρε εξ αρχής αυτή η αδιέξοδη κατάσταση. Αφήνουμε τους πολιτικούς μας αντιπάλους στους συμμετοχικούς αυνανισμούς της “άμεσης και αληθινής δημοκρατίας” και δηλώνουμε ότι θα είμαστε παρόντες εκεί όπου θα ξεκινήσει η αληθινή αντεπίθεση των ανυπότακτων Ελλήνων κατά των προδοτών του μεγάλου μας Έθνους».²⁵

Η Χ.Α. χαρακτηρίζοντας το κίνημα ως «ελεγχόμενο», «μιντιο-δημιούργητο», και καταγγέλλοντας τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων των συνελεύσεων ως «συμμετοχικούς αυνανισμούς», ήθελε να επιφυλάξει για τον εαυτό της το ρόλο των μοναδικών «ανυπότακτων Ελλήνων»... Η αλήθεια όμως είναι πως δεν υπήρχε εύφορο έδαφος για την Χ.Α. στις πλατείες. Ούτε για τις ιδέες της, ούτε για τον Αρχηγό της! Οι συντεταγμένες του κινήματος των πλατειών: ο διεθνισμός, τα στοιχεία

αντικαπιταλιστικής συνείδησης, ο έντονος αντι-κυβερνητισμός, οι συλλογικές διαδικασίες, οι συνελεύσεις, η αυτενέργεια φρέσκων κοινωνικών στρωμάτων, ήταν ένα απόλυτο απαγορευτικό για τη Χ.Α. Αν εκτιμούσε πως είχε έστω και την παραμικρή ελπίδα να επηρεάσει τους 100άδες χιλιάδες, τότε θα ήταν εκεί!

Αφήσαμε για το τέλος τον αγώνα των εργαζομένων της Ελληνικής Χαλυβουργίας. Μνημείο φιλο-εργοδοτικότητας η στάση της Χ.Α.

Παραθέτουμε από ανακοίνωση τους:

«...Η πρόταση της “Ελληνικής Χαλυβουργίας” προς τους εργαζομένους ήταν λογική υπό τις δύσκολες συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στην αγορά. Ασφαλώς, είναι απολύτως δυσάρεστο να μειώνονται οι αποδοχές των εργαζομένων, ωστόσο το περιορισμένο χρονικό διάστημα ισχύος του πενταώρου αποδεικνύει ότι η εργοδοσία δεν επιθυμεί να προβεί σε απολύσεις...»

«...Δυστυχώς, παρ’ όλο που η διοίκηση της εταιρείας έκανε δεκτά τις τελευταίες ημέρες τα αιτήματα των απεργών και επιθυμεί να ανακαλέσει τις απολύσεις, τίθενται και νέες αξιώσεις που αφορούν ανύπαρκτες προθέσεις της “Ελληνικής Χαλυβουργίας” να καταργήσει τις συλλογικές συμβάσεις και να προωθήσει τις ατομικές...»

«...Είναι επιτακτική η ανάγκη ανάπτυξης ενός εθνικιστικού συνδικαλιστικού κινήματος που θα υπερασπίζεται τα δικαιώματα των εργαζομένων υπεύθυνα και στιβαρά και όχι υστερικά και θα επιδιώκει τον συμβιβασμό των διαφόρων συμφερόντων προς όφελος εργοδοτών και εργαζομένων».²⁶

Όλα τα δίκια με τον Μάνεση λοιπόν κατά τη Χ.Α., τον τίμιο και ειλικρινή καπιταλιστή με τις «λογικές» προτάσεις! Αυτοί οι άτιμοι οι απεργοί αντί να συμπάσχουν μαζί του για τα κέρδη του (!!)

που μειώθηκαν, τα θέλουν όλα δικά τους! Αλλά που να καταλάβουν από «εθνικιστικό συνδικαλισμό», που επιδιώκει «τον συμβιβασμό των διαφόρων συμφερόντων προς όφελος εργοδοτών και εργαζομένων»!

Η Χ.Α. στην πραγματικότητα ευχόταν και συνεχίζει να εύχεται για τις ήττες όλων των κινημάτων. Ο φασισμός ιστορικά πάτησε πάνω στις ήττες των εργατικών ή επαναστατικών κινημάτων της 10ετίας του '30. Το ίδιο επιθυμούν να επαναληφθεί και σήμερα.

Αλλά μόνο αν τους αφήσουμε!

9. Επίλογος

Σημειώνεται από πολλούς πως η περίοδος που διανύουμε έχει πολλές ομοιότητες με τις αρχές της δεκαετίας του '30. Αστικές εφημερίδες και αστοί αναλυτές κάνουν αυτή τη σύγκριση. Εσχάτως η σύγκριση των εξελίξεων στην Ελλάδα γίνεται με αυτές στην Γερμανία ακριβώς προ της ανόδου του Χίτλερ (Δημοκρατία της Βαϊμάρης).

Όμως καμιά από τις εξελίξεις της δεκαετίας του '30 δεν ήταν στην πραγματικότητα αναπόφευκτη. Δεν ήταν μοιραία η άνοδος του Χίτλερ. Ήταν το αποτέλεσμα των τραγικών «λαθών» των ηγεσιών του εργατικού κινήματος, δηλαδή των συνδικαλιστικών οργανώσεων και των κομμάτων της Αριστεράς.

Εξίσου δεν είναι μοιραία η είσοδος και εγκατάσταση της Χ.Α. στην Βουλή ή η εξακολούθηση της ανοδικής της πορείας.

Η Ελληνική αριστερά και το Ελληνικό εργατικό κίνημα πρέπει να αφυπνιστούν απέναντι στον κίνδυνο. Ο κίνδυνος του φασισμού μπορεί να αντιμετωπιστεί, αλλά όχι με την συνέχιση των σημερινών πολιτικών.

Η αξία της κοινής δράσης της Αριστεράς (ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ) ενάντια στην Χ.Α., σε όλες τις ακροδεξιές απειλές, τον ρατσισμό και τον εθνικισμό, παραμένει απαρράμιλλη.

Το ίδιο και η ανάγκη για μαζικές πρωτοβουλίες και δράσεις που θα ενώνουν τους εργαζόμενους, τη νεολαία, αλλά και τους πρόσφυγες και τους μετανάστες ενάντια στον κίνδυνο.

Η κύρια μορφή που μπορεί να προσλάβει η κοινή δράση της Αριστεράς, παραμένει η δημιουργία κοινών επιτροπών κατοίκων, Ελλήνων και μεταναστών, που θα συμμετέχουν σε κοινές οργανώσεις, συνδικαλιστικές, κοινωνικές, πολιτικές και θα σχεδιάζουν από κοινού την πάλη για τα κοινά προβλήματα. Και αυτή η πάλη πρέπει να στηρίζεται σε θέσεις:

- Αναβάθμιση των γειτονιών μας! Λεφτά για τους εργαζόμενους, τους ανέργους, και τις ανάγκες της κοινωνίας, όχι για τους τραπεζίτες.
- Να σταματήσει η εγκληματική πολιτική της μηδενικής παροχής ασύλου. Κατάργηση της Συνθήκης του Δουβλίνου II. Σεβασμός του δικαιώματος των προσφύγων να διαλέξουν ελεύθερα που θα ξαναχτίσουν την ζωή τους με την παροχή ταξιδιωτικών εγγράφων.
- Προνοιακές παροχές στους πρόσφυγες που να καλύπτουν τις βασικές ανάγκες τους σε σίτιση, στέγαση, περίθαλψη.
- Αντι-εγκληματικές πολιτικές που θα στοχεύουν στα κυκλώματα τράφικινγκ, ναρκωτικών και όχι στα θύματα τους.
- Ενάντια στην ατιμωρησία της αστυνομικής συνέργειας σε ρατσιστικές πράξεις.
- Ενάντια στην ατιμωρησία των φασιστών.
- Άρνηση πληρωμής του χρέους.
- Εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος και όλων των στρατηγικών μονάδων και μεγάλων επιχειρήσεων, κάτω από κοινωνικό, εργατικό έλεγχο και πλήρη διαφάνεια.
- Σχεδιασμός της οικονομίας με βάση τις ανάγκες της μεγάλης πλειοψηφίας και όχι μερικών δεκάδων οικογενειών και των μεγάλων πολυεθνικών.
- Μετωπική σύγκρουση με τις αγορές, την ΕΕ και την Τρόικα. Σύμμαχοι μας είναι οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα στον ευρωπαϊκό Νότο και την υπόλοιπη Ευρώπη.

Άλλη διέξοδος από την κρίση δεν υπάρχει! Άλλος δρόμος για να εξαφανιστεί η απειλή των νεοφασιστών δεν υπάρχει!

Σημειώσεις

- ¹ Τους πρώτους 2 μήνες του 2012 οι δημοσκοπήσεις δεν εμφάνιζαν ως δεδομένη την είσοδο της Χ.Α. στην Βουλή. Από τα μέσα Μάρτη και μετά όμως, τα ποσοστά εμφάνιζαν συνεχώς αύξηση.
- ² «2011: ΕΤΟΣ ΔΡΑΣΗΣ - 2012: ΕΤΟΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ» <http://xryshaygh.wordpress.com/2012/01/07/2011>
- ³ Ό.π.
- ⁴ «Η Χρυσή Αυγή στο πλευρό των Χαλυβουργών», <http://xryshaygh.wordpress.com/2012/02/18>.
- ⁵ «2011: ΕΤΟΣ ΔΡΑΣΗΣ - 2012: ΕΤΟΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ», ό.π.
- ⁶ «Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑ ΩΣ ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΑΦΑΙΜΑΞΗΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ», <http://xryshaygh.wordpress.com/2012/02/12>.
- ⁷ «2011: ΕΤΟΣ ΔΡΑΣΗΣ - 2012: ΕΤΟΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ», ό.π.
- ⁸ <http://xryshaygh.wordpress.com/theseis/>.
- ⁹ «2011: ΕΤΟΣ ΔΡΑΣΗΣ - 2012: ΕΤΟΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ», ό.π.
- ¹⁰ Η ΑΟΖ (Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη) ως έννοια υιοθετήθηκε από τη Διάσκεψη του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας και οι κανονισμοί που την διέπουν περιλαμβάνονται στη νέα Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας, του 1982. Η έκτασή της μπορεί να φθάσει τα 200 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης, από τις οποίες μετρείται το πλάτος της αιγιαλίτιδας ζώνης. Το εύρος αυτό υπόκειται σε περιορισμούς όταν οι ΑΟΖ παράκτιων κρατών επικαλύπτονται. Στις περιπτώσεις αυτές γίνεται οριοθέτηση, είτε κατόπιν συμφωνίας των γειτονικών κρατών είτε με παραπομπή της διαφοράς σε δικαστήριο ή διαιτησία. Η Ελλάδα θα χρειαζόταν διαπραγματεύσεις με την Αίγυπτο, τη Λιβύη, την Τουρκία και την Ιταλία.
- ¹¹ «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ - ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΥΠΟΥ», <http://xryshaygh.wordpress.com/2012/02/07>.
- ¹² <http://xryshaygh.wordpress.com/theseis/>.
- ¹³ "Η κοινωνική πολιτική του εθνικισμού", <http://xryshaygh.wordpress.com/2012/03/04/>
- ¹⁴ "Η οικονομική πολιτική του Εθνικού Ολοκληρωτικού Κράτους", <http://xryshaygh.wordpress.com/2011/07/05>
- ¹⁵ <http://www.businesspundit.com/10-global-businesses-that-worked-with-the-nazis/>
- ¹⁶ <http://xryshaygh.wordpress.com/theseis/>.
- ¹⁷ «Ανάλυση: Στροφή στην Ρωσία», <http://xryshaygh.wordpress.com/2012/03/12/>
- ¹⁸ «Ο Πατριωτικός Ελληνικός Σύνδεσμος για την επέτειο του Πολυτεχνείου», <http://xryshaygh.wordpress.com/2010/11/17/>.
- ¹⁹ «Τι πραγματικά συνέβη την 4^η Αυγούστου 1936», <http://xryshaygh.wordpress.com/2011/08/04/04081936/>.
- ²⁰ «1977 - ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ 1η ΠΤΕΡΥΓΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ», <http://xryshaygh.wordpress.com/2009/12/31/>.
- ²¹ <http://jungle-report.blogspot.com/2012/03/blog-post.html>.
- ²² «Όχι στην Απεργία. Ναι στη λαϊκή στάση πληρωμών», <http://xryshaygh.wordpress.com/2011/10/01>.
- ²³ «Χρυσή Αυγή και γενικές απεργίες», <http://xryshaygh.wordpress.com/2011/10/31>.
- ²⁴ «Συγκεντρώσεις, Ευρώ, Δραχμή, "επαναδιαπραγμάτευση" και εθνική πολιτική», <http://xryshaygh.wordpress.com/2011/06/12>.
- ²⁵ «Κάποιες απαραίτητες διευκρινήσεις», <http://xryshaygh.wordpress.com/2011/05/27>.
- ²⁶ <http://www.volosblogs.gr/2011/12/19/>.

Παραρτήματα:

I. Χρονολόγιο Χρυσής Αυγής

- Το 1985 ιδρύεται η οργάνωση Εθνικό Λαϊκό Κίνημα - Χρυσή Αυγή.
- Το 1993 συστηματοποιείται η έκδοση της ομώνυμης εφημερίδας και η Χρυσή Αυγή μετατρέπεται σε πολιτικό κόμμα.
- Το 1997 οργανώνουν την πρώτη επετειακή εκδήλωση για τα Ίμια κι από τότε συνεχίζουν κάθε χρόνο.
- Τον Ιούνιο του 1998 ο Δ. Κουσουρής δέχεται τη δολοφονική επίθεση Χρυσαιγιτών στην Ευελπίδων. Ως υπεύθυνος καταζητείται ο Νο 2 της Χρυσής Αυγής, Α. Ανδρουτσόπουλος ή «Περίανδρος». Διαφεύγει της σύλληψης για χρόνια, τελικά παραδίδεται μόνος του τον Σεπτέμβρη του 2005 και καταδικάζεται.
- Το Νοέμβρη του 2002 Χρυσαιγιτες μαχαιρώνουν φοιτητή επί της Πατησίων την ημέρα του Πολυτεχνείου, ενώ οι αστυνομικοί ήταν δίπλα.
- Τον Οκτώβρη του 2003 σπουδαστής των ΤΕΙ μέρα μεσημέρι στον χώρο της σχολής του μαχαιρώνεται από μέλη της Χρυσής Αυγής.
- Τον Απρίλη του 2004 δημοσιεύεται έκθεση της Κρατικής Ασφάλειας στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» που γράφει: «...Τα περισσότερα μέλη της Χρυσής Αυγής οπλοφορούν παράνομα...», «...η Χρυσή Αυγή διατηρεί ακόμη και σήμερα πολύ καλές σχέσεις και επαφές με εν ενεργεία αξιωματικούς και μόνιμους υπαξιωματικούς του στρατού, αλλά και με απόστρατους».
- Τον Δεκέμβριο του 2005 ο γραμματέας της Χρυσής Αυγής, Ν. Μιχαλολιάκος, ανακοινώνει την αναστολή της αυτόνομης δράσης τους. Μια από τις αιτίες ήταν η ανεύρεση μετά από έρευνα της αστυνομίας στα τότε γραφεία τους ποσοτήτων οπλισμού. Λίγο μετά επανεμφανίζονται υπό την ομπρέλα της «Πατριωτικής Συμμαχίας».
- Τον Μάρτη του 2007 η Χρυσή Αυγή επιστρέφει σε πλήρη δράση.
- Τον Φλεβάρη του 2008 σε πλήρη συνεργασία με την αστυνομία επιτίθενται σε αντιφασιστική συγκέντρωση στην πλατεία Κολοκοτρώνη. Τραυματίες και μαχαιρωμένοι το αποτέλεσμα.
- Τον Μάη του 2009 πραγματοποιούν συγκέντρωση στην Ομόνοια κατά της μετανάστευσης, που κατέληξε σε έφοδο στο παλιό Εφετείο (καταφύγιο άστεγων προσφύγων) με την πλήρη κάλυψη της αστυνομίας.
- Τον Μάη του 2011 με αφορμή τη δολοφονία του Μ. Καντάρη, οργανώνουν συγκέντρωση στο κέντρο της Αθήνας που καταλήγει σε μια απίστευτη έκρηξη φασιστικής βίας με δεκάδες τραυματίες μετανάστες - υπό τα άγρυπνα βλέμματα της αστυνομίας.
- Εκατοντάδες είναι οι επιθέσεις για τις οποίες καταγγέλλονται, εναντίον μεταναστών, ακτιβιστών της Αριστεράς και των κοινωνικών κινημάτων, χώρων λατρείας μεταναστών, ελεύθερων χώρων ή νεανικών στεκιών κ.λ.π. Οι περισσότερες γίνονται γύρω από τον Άγιο Παντελεήμονα και το κέντρο της Αθήνας.

II. Ν. Μιχαλολιάκος: ο νέος «Φύρερ»...

- Στα 16 του εντάχθηκε στην φασιστική «4η Αυγούστου» του Κ. Πλεύρη.
- Το Δεκέμβρη του 1976 συνελήφθη γιατί επιτέθηκε σε δημοσιογράφους που κάλυπταν την κηδεία του αρχι-βασανιστή της Χούντας, Ε. Μάλλιου. Μέσα στη φυλακή γνωρίζεται με τους Χουντικούς.
- Εκ νέου καταδικάζεται σε ένα χρόνο φυλακή μετά από σύλληψη τον Ιούλη του 1978 για κατοχή

όπλων και εκρηκτικών και για τοποθέτηση βομβών στους κινηματογράφους «Έλλη» και «Ρεξ» προκαλώντας τον τραυματισμό αθώων ανθρώπων. Εξαιτίας αυτού του γεγονότος απολύεται από τη θέση του, του αξιωματικού των ειδικών δυνάμεων.

- Το 1984 αναλαμβάνει την ηγεσία της Νεολαίας της ΕΠΕΝ μετά από εντολή του ίδιου του δικτάτορα Γ. Παπαδόπουλου.

- Τον επόμενο χρόνο, το 1985, τα σπάει με την ΕΠΕΝ και ιδρύει τη Χρυσή Αυγή.

- Από τον Νοέμβριο του 2010 ο Ν. Μιχαολιάκος είναι ο πρώτος εκλεγμένος δημ. σύμβουλος της Χρυσής Αυγής στην Αθήνα, με 5,29% ή 10.222 ψήφους.

- Τον Γενάρη του 2011 με ένα ναζιστικό χαιρετισμό του κατά τη διάρκεια σύσκεψης του δημοτικού συμβουλίου, (και μπροστά στα απαθή βλέμματα του δημάρχου Καμίνη και της πλειοψηφίας της διοίκησης του Δήμου) κάνει απολύτως καθαρά τα διαπιστευτήριά του.

III. Εκλογικές επιδόσεις Χρυσής Αυγής

- Ευρωεκλογές 2009: 0,46% ή 23.564 ψήφοι
- Εθνικές εκλογές 2009: 0,29% ή 19.636 ψήφοι
- Αυτοδιοικητικές εκλογές 2010:
  - δήμος Αθήνας: 5,29% ή 10.222 ψήφοι
  - σε 3 ακόμα περιοχές: 1%-1,88% και συνολικά 14.033 ψήφους

IV. Η ακροδεξιά στην Ευρώπη

Ολλανδία

Το ρατσιστικό Κόμμα της Ελευθερίας του Γκέερτ Βίλντερς στις εκλογές του 2010 συγκέντρωσε το 15,5% των ψήφων και ήρθε τρίτο Κόμμα.

Βουλγαρία

Το ξενοφοβικό Κόμμα Αττάκ («Επίθεση») στις εκλογές του 2009 έλαβε 9,4% και ήρθε τέταρτο Κόμμα.

Ρουμανία

Το Κόμμα της Μεγάλης Ρουμανίας, που το 2004 απέσπασε το 13,5% των ψήφων και 31 έδρες στη Βουλή, στις εκλογές του Δεκεμβρίου 2008, δεν κατόρθωσε να περάσει το κοινοβουλευτικό κατώφλι του 5%.

Ουγγαρία

Το Ακροδεξιό Κόμμα Jobbik (Κίνημα για μια καλύτερη Ουγγαρία) μπήκε στη Βουλή για πρώτη φορά στις εκλογές του 2010 συγκεντρώνοντας 16,7%.

Αυστρία

Το ακροδεξιό κόμμα της Ελευθερίας που υποθάλλει ανοιχτά τον αντισημιτισμό, κέρδισε στις δημοτικές εκλογές του 2010 το 1/4 των ψήφων της Βιέννης βελτιώνοντας τη θέση του στο πολιτικό σκηνικό ενόψει των εκλογών του 2013, ενώ στις εκλογές του 2008 απέσπασε το 17,8% των ψήφων. Το 1999 παίρνοντας το 27% των ψήφων συγκυβέρνησε μαζί με το Λαϊκό Κόμμα, προκαλώντας σοκ σε εκατομμύρια εργαζόμενους και νεολαίους σε όλη την Ευρώπη.

Σουηδία

Το ρατσιστικό Κόμμα των Σουηδών Δημοκρατών πήρε τις πρώτες του κοινοβουλευτικές έδρες στις εκλογές του 2010 συγκεντρώνοντας 5,7%.

Γαλλία

Το ακροδεξιό Εθνικό Μέτωπο του Ζαν Μαρί Λεπέν ήρθε δεύτερο στον α΄ γύρο των προεδρικών εκλογών το 2002 με 17,8%, εκτοπίζοντας τότε τον Λιονέλ Ζοσπέν. Στις εκλογές του 2007 πήρε το 4,3% των ψήφων, ενώ στις πρόσφατες προεδρικές εκλογές, τον Απρίλη του 2012 με τη νέα αρχηγό του Μαρίν Λεπέν ξεπέρασε κάθε προηγούμενο φτάνοντας στο 17,9%.

Βρετανία

Το ακροδεξιό Βρετανικό Εθνικό Κόμμα πήρε το 1,9% των ψήφων το 2010. Ταυτόχρονα το εθνικιστικό UKIP (Κόμμα για την Ανεξαρτησία του Ηνωμένου Βασιλείου) πήρε 16,09% στις ευρωεκλογές του 2009.

Δανία

Το Λαϊκό Κόμμα είναι ένα Ακροδεξιό Κόμμα που έρχεται σταθερά τρίτο στις βουλευτικές εκλογές και το οποίο από το 2001 στηρίζει τις κυβερνήσεις των συντηρητικών Κομμάτων. Η τελευταία του εκλογική επίδοση ήταν 13,8% το 2007.

Σλοβακία

Στις εκλογές του Ιουνίου 2010 το ακραία εθνικιστικό και ξενοφοβικό Εθνικό Σλοβακικό Κόμμα, έχασε τη μισή του δύναμη, αλλά διασώθηκε κοινοβουλευτικά με 5.07%.

Φινλανδία

Από την 8η θέση το 2007 στην 3η θέση το 2011 και από το 4,1% στο 19,1%. Αυτή είναι η τροχιά που διέγραψε το λαϊκιστικό Ακροδεξιό Κόμμα των Αληθινών Φινλανδών.

Τσεχία

Στην Τσεχία τα δύο ακροδεξιά κόμματα, το Εργατικό και το Εθνικό, έχουν πολύ περιορισμένη επιρροή και είναι εξωκοινοβουλευτικά.

Ιταλία

Η ακροδεξιά Εθνική Συμμαχία του Τζιανφράνκο Φίνι και η Λέγκα του Βορρά του Ουμπέρτο Μπόσι είναι πλέον δύο κόμματα του πολιτικού κατεστημένου. Η Λέγκα του Βορρά στις τελευταίες εκλογές (2008) συγκέντρωσε το 8.3% των ψήφων.

Βέλγιο

Η Φλαμανδοί εθνικιστές του Βλαάμς Μπελάνγκ πήραν το 7,6% των ψήφων στις εκλογές του 2010.

Γερμανία

Τα Ακροδεξιό Εθνικό Κόμμα Γερμανίας πήρε το 1,5% των ψήφων στη γερμανική επικράτεια στις εκλογές του 2010, ποσοστό ωστόσο χαμηλότερο του ορίου των 5%, που θα του επέτρεπε την εκπροσώπησή του στην εθνοσυνέλευση.

Νορβηγία

Το Κόμμα της Προόδου -του οποίου είχε υπάρξει μέλος κάποια στιγμή ο αρχι-δολοφόνος Α.Μπρέιβικ- πήρε 22,9% στις εκλογές του 2009.